

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/17/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913202354
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913202354.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej vo veci starostlivosti o maloleté deti: B. C., nar. XX.XX.XXXX, T. C., nar. X.X.XXXX a A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, deti rodičov: matky M. C., nar. X.X.XXXX, bytom H., M., F. XXX/XXX a otca F. C., nar. X.X.XXXX, bytom W., D. X, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5P/24/2013-34 zo dňa 31.5.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 4P/36/2010-56 zo dňa 23.9.2010 tak, že otec F. C., nar. X.X.XXXX je povinný platiť zvýšené výživné vo výške 90,- eur mesačne na maloletého B. C., nar. XX.XX.XXXX, 80,- eur mesačne na maloletého T. C., nar. X.X.XXXX a 80,- eur mesačne na výživu maloletej A. C., nar. XX.XX.XXXX, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc dňom 9.4.2013. Zameškané výživné za obdobie od 9.4.2013 do vyhlásenia rozsudku na maloletého B. vo výške 69,33 eur, na maloletého T. vo výške 51,99 eur a na maloletú A. vo výške 51,99 eur súd otcovi povolil splácať v 10,- eurových mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. V ostatnej časti súd návrh matky zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je sčasti dôvodný. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného, ktorá bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 4P/36/2010-56 zo dňa 23.9.2010, uplynula pomerne dlhá doba, maloleté deti sú vekovo staršie, uspokojovanie ich základných životných potrieb je finančne náročnejšie. Všetky tri maloleté deti sú školopovinné. Ich matka je nezamestnaná, bez príjmu, žije v spoločnej domácnosti so svojim priateľom, ktorý jej prispieva na domácnosť. Pomery na strane otca sa oproti predchádzajúcej úprave podstatne nezmenili, i v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom bol otec maloletých detí živnostník, pracoval v Českej republike.

Je potrebné zdôrazniť, že u rodičov maloletého dieťaťa sa vyžaduje zvýšená miera zodpovednosti súvisiaca s potrebou zabezpečovania všetkých oprávnených potrieb dieťaťa. Otec musí vyvinúť všetko úsilie na zabezpečenie a udržanie potrebného príjmu, jeho postoj spočívajúci v tom, že je tohto času bez príjmu, nie je možné vyhodnotiť na úkor maloletých detí, ktorým zo zákona patrí výživné od povinného

rodiča. Výživné ustanovené doposiaľ, a to vo výške 50,- eur na každé maloleté dieťa, nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí, ich výdavky sú podstatne vyššie než je výživné poskytované zo strany otca, ktoré je aj tak poskytované nepravidelne, matka bola nútená uplatniť si náhradné výživné. Otec maloletých detí je živnostník žijúci v W., kde sú náklady na bývanie, náklady na život podstatne vyššie, podľa názoru súdu má viac možností a príležitostí získať príjem a zarobiť si peňažné prostriedky, prípadne i brigádnicou činnosťou. Súd poznamenáva, že otec maloletých detí je živnostník, je zaťažovaný i odvodovými povinnosťami, a pokiaľ doposiaľ nezrušil živnosť z dôvodu, že nemá príjem, nemá prácu, zrejme mu uvedená situácia vyhovuje, to znamená, že otec musí mať taký príjem, z ktorého si zabezpečí všetky svoje základné životné potreby. Z uvedeného dôvodu je povinný zabezpečiť i výživu svojich troch maloletých detí.

Na základe uvedeného súd potom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca v prípade maloletého B. zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 90,- eur mesačne, nakoľko tento navštevuje druhý stupeň základnej školy a na maloletého T. a A. zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 80,- eur mesačne, ktoré výživné aspoň sčasti pokryje odôvodnené potreby maloletých detí a zároveň je v možnostiach a schopnostiach otca poskytovať takto stanovené výživné na výživu svojich detí. Je potrebné, aby si otec uvedomil, že nemožno ťarchu výživy a výchovy maloletých detí prenášať výlučne na matku, je potrebné, aby aj on určitou mierou prispieval, keď už nie osobnou starostlivosťou o maloleté deti a prípadnými kontaktmi, aspoň finančnou čiastkou.

Pokiaľ matka maloletých detí žiadala zvýšiť výživné až na sumu 160,- eur mesačne na každé maloleté dieťa, súd v prevyšujúcej časti návrh matky ako nedôvodný zamietol, nakoľko neboli preukázané také reálne možnosti a schopnosti otca dieťaťa, ktoré by odôvodňovali určenie výživného v požadovanej výške.

Zároveň súd určil otcovi zameškané výživné, a to za obdobie od 9.4.2013 do vyhlásenia rozsudku, ktoré predstavuje u maloletého B. sumu 69,33 eur (pomerná časť zameškaného výživného za mesiac apríl vo výške 29,33 eur a za mesiac máj 40,- eur), u maloletého T. vo výške 51,99 eur (pomerná časť zameškaného výživného za mesiac apríl 2013 vo výške 21,99 eur + zameškané výživné za mesiac máj 2013 vo výške 20,- eur) a v prípade maloletej A. 51,99 eur (pomerná časť zameškaného výživného za mesiac apríl 2013 vo výške 21,99 eur a zameškané výživné za mesiac máj 2013 vo výške 30,- eur).

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Poukazuje na to, že je v zlej finančnej situácii, má 3 exekúcie, ktoré spláca a spláca aj bývalej priateľke 3.200,- eur pôžičku, ktorú zobral, aby vyplatil zameškané výživné a nešiel do basy. V súčasnej dobe je nezamestnaný, nepoberá žiadne dávky a živnosť si pozastavil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. V súčasnej dobe platí na maloleté deti 150,- eur, ale nie vždy vie zohnať toľko peňazí. Navrhuje, aby súd zvážil jeho finančnú situáciu a výživné znížil.

Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) rozsudok okresného súdu postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. ako vecne správny potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Krajský súd sa plne stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia, na ktoré poukazuje.

Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného nastala taká zmena pomerov na strane maloletých detí, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Deti sú vekovo staršie. V dôsledku vyššieho veku, ale aj nárastu životných nákladov sa zvýšili ich potreby na stravu, obliekanie, obuv, školské pomôcky, zdravotnícku starostlivosť. Ťarcha zvýšených nákladov nemôže byť ponechaná iba na matke, ktorá sama sa nachádza v nepriaznivej finančnej situácii, je nezamestnaná, poberá iba prídavky na deti.

Vychádzajúc z možností a schopností otca, otec má nepochybne vyššie možnosti dosahovať príjem ako matka, ktorá je povinná zabezpečiť osobnú starostlivosť o 3 maloleté deti, čo sťažuje jej pozíciu pri hľadaní si vhodného zamestnania. Navyše zabezpečuje deťom osobnú starostlivosť, ktorá je postavená na roveň finančného plnenia. Rovnako deťom zabezpečuje potrebu bývania a s tým súvisiace náklady.

Otec detí v čase rozhodovania prvostupňového súdu mal oprávnenie na podnikanie, vykonával živnosť. Zo správy kolízneho opatrovníka, ktorý prešetroval pomery, vyplýva, že otec väčšinu dní cestoval a zháňal si prácu. Otec podniká ako živnostník už od 29.5.2006, pričom má viacero predmetov podnikania. Aj skutočnosť, že žije v hlavnom meste, ovplyvňuje, že má viacero príležitostí zabezpečiť si prácu. Napriek tomu, že otec vykazuje účtovne príjmy a výdavky na spravidla rovnakej výške, do rozhodovania prvostupňového súdu o zvýšení výživného, živnostenské podnikanie neukončil a nepožiadaval o sprostredkovanie zamestnania. Činnosť si pozastavil od 1.7.2003 (po vydaní prvostupňového rozhodnutia o zvýšení výživného a podaní odvolania) do 1.1.2014, čo krajský súd považuje za účelové konanie.

Skutočnosť, že otec má 3 vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom, kladie na jeho správanie vo vzťahu k zabezpečovaniu príjmu zvýšené nároky a je povinný využívať všetky dostupné možnosti pre získanie príjmu.

Vzhľadom na obmedzené možnosti matky a skutočnosť, že zabezpečuje osobnú starostlivosť maloletým deťom, je na otcovi, aby sa podieľal finančným plnením na zvýšených nákladoch maloletých detí. Hoci došlo k zvýšeniu výživného, určené zvýšené výživné zabezpečí deťom iba základné a nevyhnutné potreby na stravu, obliekanie, obuv, školské potreby a zdravotnícku starostlivosť. Ani skutočnosť, že otec je zadlžený, ho nezbavuje povinnosti prispievať na uvedené zvýšené náklady maloletých detí.

Okresný súd rozhodol vecne správne, keď otcovi zvýšil výživné, a to na maloletého B. vo výške 90,- eur mesačne, prihliadnuc na to, že navštevuje druhý stupeň základnej školy a v prípade maloletého T. a maloletej A. na sumu po 80,- eur mesačne.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 146 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.